

Strona główna>Twoje prawa>Ofiary przestępstw>Prawa ofiar – w poszczególnych państwach
Prawa ofiar – w poszczególnych państwach

Niemcy

Za **ofiara przestępstwa** uznaje się osobę, która doznała szkody, np. uszczerbku na zdrowiu czy uszkodzenia lub kradzieży mienia, w następstwie zdarzenia, które zgodnie z prawem niemieckim stanowi przestępstwo. Prawo przyznaje ofierze przestępstwa pewne indywidualne prawa przed wszczęciem postępowania, w jego trakcie oraz po jego zakończeniu.

Postępowanie karne w Niemczech rozpoczyna się od przeprowadzenia postępowania przygotowawczego przez policję i prokuraturę. Takie postępowanie może być również wszczęte na wniosek pokrzywdzonego. Jeśli zebrane przeciwko podejrzanemu dowody nie pozwalają na postawienie mu zarzutów, prokurator umarza postępowanie. Jeśli jednak prokurator dysponuje wystarczającymi dowodami, sprawa zostaje skierowana do sądu. W wyjątkowych sytuacjach prokurator może też jednak umorzyć postępowanie, np. jeśli podejrzany naprawił wyrządzoną szkodę majątkową lub spełnił określone warunki i wypełnił określone polecenia.

W przypadku gdy sąd, na podstawie aktu oskarżenia, otwórz postępowanie główne, bada na rozprawie zebrany przeciwko oskarżonemu materiał dowodowy. Jeśli sąd uzna oskarżonego za winnego, wówczas wyda wyrok skazujący i wymierzy karę. W odpowiednich mniej poważnych sprawach sąd może również umorzyć postępowanie, jeśli np. oskarżony wyraził czynny żal i wziął udział w postępowaniu mediacyjnym z ofiarą. Jeśli zebrany przeciwko oskarżonemu materiał dowodowy jest niewystarczający, sąd musi wydać wyrok uniewinniający. Wydany wyrok podlega zaskarżeniu do sądu wyższej instancji. Postępowanie toczy się wówczas dalej.

W postępowaniu karnym pokrzywdzony może występować w charakterze świadka lub bardziej aktywnie, jako oskarżyciel prywatny (*Privatkläger*) albo oskarżyciel posiłkowy (*Nebenkläger*), co wiąże się z możliwością korzystania z szeregu praw. Oskarżyciel prywatny uczestniczy w postępowaniu zamiast prokuratora, zaś oskarżyciel posiłkowy występuje obok prokuratora.

W **zestawieniach informacji** pod poniższymi linkami opisano poszczególne etapy postępowania oraz prawa ofiary przy zgłaszaniu przestępstwa, w toku postępowania przygotowawczego, w trakcie rozprawy i po zakończeniu procesu w pierwszej instancji. Można się z nich również dowiedzieć więcej o prawie do odszkodowania i kompensaty oraz o pomocy i wsparciu dla ofiar przestępstw.

Te informacje są jednak tylko wprowadzeniem do wielu różnych przepisów szczegółowych. Nie poświęcono w nich na przykład wiele miejsca zasadom dotyczącym postępowań, w których oskarżonym jest osoba nieletnia lub młodociana.

Aby uzyskać potrzebne informacje, proszę kliknąć na poniższe linki

- 1 - Moje prawa jako ofiary przestępstwa
- 2 - Składanie zawiadomienia o przestępstwie oraz moje prawa podczas dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu
- 3 - Moje prawa po zakończeniu procesu
- 4 - Odszkodowanie
- 5 - Moje prawa do wsparcia i pomocy

Ostatnia aktualizacja: 20/10/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

1 - Moje prawa jako ofiary przestępstwa

Jakie informacje uzyskam od odpowiedniego organu (np. policji, prokuratury) w okresie między popełnieniem przestępstwa a złożeniem przeze mnie zawiadomienia o tym przestępstwie?

Aby udzielić wsparcia ofiarom przestępstw i zapewnić im dostęp do wytycznych poświęconych istotnym dla nich zagadnieniom, Federalne Ministerstwo Sprawiedliwości i Ochrony Konsumentów (BMJV) opublikowało **arkusz informacyjny dla ofiar przestępstw** i podręcznik dla ofiar przestępstw oraz opracowało platformę <http://www.hilfe-info.de/>.

[Arkusz informacyjny dla ofiar przestępstw](#) jest dostępny [w ponad 25 wersjach językowych](#) na stronie internetowej BMJV; można uzyskać do niego dostęp również za pośrednictwem platformy „hilfe-info.de”. Przedstawiono w nim zwięzłe informacje na temat tego, w jaki sposób znaleźć organizację wspierającą ofiary przestępstw, jak złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, a także gdzie można uzyskać informacje o przebiegu postępowania karnego i składaniu zeznań oraz o kosztach, zastępstwie procesowym i kompensacie.

[Podręcznik dla ofiar przestępstw](#) (Opferfibel) zawiera szczegółowy opis praw przysługujących pokrzywdzonemu w toku postępowania karnego, a także wzory pism i adresy kontaktowe.

Dodatkowe informacje na temat dostępnej pomocy psychologiczno-społecznej można znaleźć w [broszurze](#) poświęconej tej problematyce, która również została opublikowana w internecie w niemieckiej i angielskiej wersji językowej.

Aby zapewnić dostęp do najważniejszych informacji za pośrednictwem internetu, BMJV opracowało również ogólnokrajową **platformę na rzecz ochrony ofiar przestępstw**. Pod adresem <http://www.hilfe-info.de/> można uzyskać informacje na temat wsparcia i doradztwa, kompensaty oraz przebiegu postępowania karnego. Korzystając z lokalizatora poradni, można również szybko się dowiedzieć, gdzie w swojej okolicy szukać pomocy przez telefon, przez internet lub osobiście.

Portal „hilfe-info.de” jest źródłem konkretnych informacji dla ofiar przestępstw dotyczących m.in. przemocy w ich najbliższym otoczeniu oraz przemocy seksualnej, cyberprzemocy i aktów terrorystycznych. Na portalu opublikowano dane osób wyznaczonych do kontaktów takich jak Edgar Franke – komisarz rządu federalnego do spraw ofiar przestępstw terrorystycznych popełnionych na terytorium Niemiec i osób, które straciły bliskich w rezultacie takich przestępstw.

Dzięki interfejsowi pomocy użytkownicy mogą bezpośrednio i szybko znaleźć odpowiednie usługi wsparcia. Różne formy dostępnej pomocy objaśniono za pomocą wywiadów udostępnionych w postaci materiałów audio i wideo oraz ilustracyjnych materiałów filmowych.

Nie mieszkam w państwie UE, w którym popełniono przestępstwo (w przypadku obywateli UE i obywateli państw trzecich). Jak chronione są moje prawa?

Ofiara przestępstwa może złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa na niemieckim komisariacie policji lub w prokuraturze. Prokurator bada następnie możliwość wszczęcia postępowania karnego w Niemczech. Jeżeli okaże się to niemożliwe lub w przypadku niemożności wszczęcia postępowania karnego w Niemczech z innych względów, prokurator przekazuje sprawę właściwemu organowi ścigania państwa członkowskiego UE, w którym doszło do popełnienia przestępstwa.

Jakie informacje uzyskam, jeżeli złożę zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa?

Osoba zgłaszająca przestępstwo otrzymuje pisemne potwierdzenie złożenia zawiadomienia zawierające krótkie streszczenie jej oświadczenia dotyczącego czasu, miejsca i rodzaju zgłoszonego przestępstwa.

Na wniosek zawarty w złożonym zawiadomieniu powiadamia się ją również o zakończeniu postępowania przygotowawczego, czasie i miejscu rozprawy, zarzutach wniesionych przeciwko oskarżonemu oraz wyniku postępowania sądowego.

Ofiarę przestępstwa informuje się ponadto – na jej wniosek – o tym, czy wobec skazanego wydano zakaz kontaktowania się z nią lub zbliżania się do niej.

Ponadto ofiara przestępstwa, która wykaże, że ma w tym prawnie uzasadniony interes, lub która złożyła już odpowiednie oświadczenie w tym zakresie, wnosząc o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego, może również otrzymywać informacje o tym, czy oskarżony lub skazany został aresztowany lub zatrzymany bądź zwolniony, o złagodzeniu warunków odbywania kary lub o udzieleniu mu po raz pierwszy przepustki na opuszczenie zakładu karnego. Osobę taką informuje się też o wszelkich kolejnych przypadkach złagodzenia warunków odbywania kary lub udzielenia przepustki, o ile wykaże ona, że ma w tym prawnie uzasadniony interes, który nie jest sprzeczny z interesem skazanego.

Ofiarę informuje się ją także o ucieczce skazanego z miejsca, w którym odbywał karę pozbawienia wolności. W takim przypadku powiadamia się ją również o działaniach podjętych w celu zapewnienia jej ochrony.

Czy mam prawo skorzystać z bezpłatnego tłumaczenia pisemnego lub ustnego (na potrzeby kontaktów z policją bądź innymi organami, w trakcie śledztwa /dochodzenia lub w czasie procesu)?

W chwili składania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa ofierze udziela się pomocy niezbędnej do sporządzenia zawiadomienia w zrozumiałym dla niej języku, bez konieczności poniesienia przez nią jakichkolwiek kosztów. Ofiara otrzymuje – na wniosek – pisemne potwierdzenie złożenia zawiadomienia w swoim języku ojczystym.

W razie potrzeby ofiara może nieodpłatnie skorzystać z usług tłumacza ustnego w trakcie przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego i postępowania sądowego, jeżeli bierze aktywny udział w postępowaniu w charakterze oskarżyciela posiłkowego.

W jaki sposób organ zajmujący się sprawą dopilnuje, żebym zrozumiał/zrozumiała, co się dzieje oraz by właściwie mnie zrozumiano (jeżeli jestem dzieckiem; jeżeli jestem osobą niepełnosprawną)?

Dzieci przesłuchują doświadczeni specjaliści, którzy przeszli odpowiednie szkolenie. Postępowania dotyczące przestępstw popełnionych przez osoby pełnoletnie wobec małoletniego (sprawy związane z ochroną małoletnich) prowadzą sędziowie i prokuratorzy specjalizujący się w sprawach z udziałem nieletnich, którzy zostali odpowiednio przeszkoleni i którzy posiadają doświadczenie w kształceniu i wychowywaniu młodzieży.

Osoba z upośledzeniem słuchu lub mowy może zwrócić się o prowadzenie komunikacji w formie ustnej, pisemnej lub za pośrednictwem wyznaczonej przez sąd osoby ułatwiającej komunikację (np. tłumacza języka migowego). Sąd zapewnia odpowiednie środki techniczne umożliwiające komunikację w formie ustnej i pisemnej.

Osoba niewidoma lub szcążkowo widząca może wносить oświadczenia pisemne i inne pisma do sądu w formie, którą jest w stanie odczytać, w szczególności w alfabecie Braille'a. Na wniosek takich osób należy zasadniczo zapewnić im dostęp do ich pism procesowych i innych pism dotyczących postępowania sądowego, a także należy zagwarantować im dostęp do akt sprawy bez nakładania na nie jakichkolwiek dodatkowych kosztów.

Służby udzielające wsparcia ofiarom

Kto udziela wsparcia ofiarom przestępstw?

W postępowaniu karnym ofiara przestępstwa może otrzymać pomoc prawną od adwokata np. w postaci porad dla świadka dotyczących składania zeznań albo jako oskarżyciel posiłkowy uprawniony do przystąpienia do postępowania, nawet zanim zgłosi chęć przystąpienia do postępowania w takim charakterze. Ofiara przestępstwa może być reprezentowana przez adwokata specjalizującego się w doradztwie pokrzywdzonym. Ofierze przysługuje również prawo do wyznaczenia zaufanej osoby, która będzie towarzyszyła jej w trakcie przesłuchania, o ile nie zagrazi to możliwości osiągnięcia celu postępowania przygotowawczego.

Poza pomocą prawną ofiara może również skorzystać z pomocy psychologiczno-społecznej przed wszczęciem postępowania sądowego, w trakcie postępowania i po jego zakończeniu. Sąd udziela takiej pomocy nieodpłatnie małoletnim będącym ofiarami przestępstw na tle seksualnym i przestępstw z użyciem przemocy, a także szczególnie bezbronnym pełnoletnim ofiarom poważnych przestępstw z użyciem przemocy i przestępstw na tle seksualnym.

Dodatkowe informacje na ten temat zawarto w [☞ arkuszu informacyjnym poświęconym pomocy psychologiczno-społecznej](#).

W Republice Federalnej Niemiec odpowiedzialność za zapewnienie ofiarom ogólnego wsparcia spoczywa na krajach związkowych. Wiele krajów związkowych wyznaczyło już rzeczników praw ofiar lub ustanowiło punkty kompleksowej obsługi dla ofiar przemocy. Podmioty te dysponują swobodą uznania w kwestii podejmowanych działań, w zależności od ściśle określonego obszaru kompetencji. Dodatkowe informacje na temat rzeczników praw ofiar, służb udzielających wsparcia ofiarom lub służb świadczących usługi doradcze, jak również dodatkowe informacje na temat dostępnych form pomocy można uzyskać pod adresem [☞ http://www.hilfe-info.de/](http://www.hilfe-info.de/) i w części „Moje prawa do wsparcia i pomocy”.

Czy policja skieruje mnie automatycznie do podmiotu udzielającego wsparcia ofiarom przestępstw?

Funkcjonariusz policji informuje ofiarę, czy przysługuje jej możliwość skorzystania z usług wsparcia dla ofiar przestępstw, które obejmują usługi od doradztwa, przez usługi zakwaterowania w schroniskach, po terapię.

Ofiara może, ale nie musi, skorzystać z tych usług. Nie przewidziano mechanizmu automatycznego kierowania ofiar do odpowiednich służb.

Jak chroni się moją prywatność?

Dane osobowe ofiary i dotyczące jej informacje udostępnia się organizacjom wspierającym ofiary przestępstw wyłącznie na wniosek ofiary i po uzyskaniu jej wyraźnej zgody.

Czy muszę złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przed uzyskaniem dostępu do wsparcia dla ofiar przestępstw?

Nie, służby udzielające wsparcia ofiarom świadczą usługi niezależnie od tego, czy ofiara złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa.

Środki ochrony osobistej – jeśli znajduję się w niebezpieczeństwie

Jakiego rodzaju ochrona jest dostępna? Kto może mi zapewnić ochronę?

Jeżeli ofiara jest narażona na niebezpieczeństwo z uwagi na zeznania, jakie złożyła w toku postępowania karnego, można zapewnić jej ochronę na różne sposoby:

W takich przypadkach w kodeksie postępowania karnego przewidziano możliwość całkowitego lub częściowego utajnienia danych osobowych ofiary.

Co do zasady ofiara ma obowiązek podać przy składaniu zeznań swoje pełne imię i nazwisko oraz adres zamieszkania.

W przypadku gdy istnieją wyraźne i konkretne przesłanki świadczące o tym, że ujawnienie miejsca zamieszkania ofiary może grozić naruszeniem praw ofiary lub innych osób chronionych na mocy obowiązujących przepisów, na przykład uzasadnione obawy ofiary przed uporczywym nękaniami, lub jeżeli istnieją

podstawy, by przypuszczać, że ujawnienie miejsca zamieszkania ofiary może wywrzeć niekorzystny wpływ na nią lub na inne osoby, na przykład poprzez uniemożliwienie jej złożenia zgodnego z prawdą oświadczenia lub poprzez wywieranie wpływu na treść jej oświadczenia, ofiara nie jest zobowiązana do wskazania swojego miejsca zamieszkania. W takiej sytuacji ofiara może wskazać inny adres, pod którym można nawiązać z nią kontakt i na który organy publiczne mogą przysłać korespondencję (np. wezwanie do stawienia się przed sądem), na przykład adres reprezentującego ją prawnika lub organizacji wspierającej ofiarę przestępstw. W przypadku zagrożenia dla życia, zdrowia lub wolności ofiary dopuszcza się również możliwość całkowitego utajnienia jej tożsamości. Dokumenty zawierające informacje na temat aktualnego adresu zamieszkania ofiary lub jej tożsamości będą przechowywane przez prokuratora w innym miejscu niż akta sprawy do chwili ustania zagrożenia.

Przewidziano również możliwość objęcia ofiary policyjnym programem ochrony świadków:

Jeżeli ofiara składa zeznania jako świadek w postępowaniu,

a składane przez nią oświadczenia mają kluczowe znaczenie dla sprawy;

integralność cielesna, życie, zdrowie, wolność lub ważne wartości materialne ofiary są zagrożone;

ofiara zgadza się na objęcie jej środkami ochrony ofiar,

a środki są dostosowane do sytuacji ofiary,

ofiara i jej bliscy oraz bliższa rodzina mogą – w razie potrzeby – zostać objęci programem ochrony świadków. W programie wyraźnie przewidziano możliwość tymczasowej zmiany tożsamości ofiary.

Ofiara przemocy domowej może zwrócić się do właściwego sądu rodzinnego o przyznanie jej wyłącznego prawa do zamieszkiwania we wspólnym domu rodzinnym oraz o objęcie sprawcy zakazem zbliżania się do niej lub kontaktowania się z nią. Policja może usunąć sprawcę z domu rodzinnego lub aresztować go przed wydaniem postanowienia sądu. Jeżeli ofiarą przemocy w rodzinie jest dziecko, jedno z rodziców powinno skontaktować się nie tylko z policją, ale również z Urzędem ds. Dzieci i Młodzieży (Jugendamt) pełniącym funkcję pierwszego punktu kontaktu w przypadku konieczności udzielenia dziecku wsparcia i objęcia go środkami ochrony.

Czy ktoś dokona oceny mojej sprawy, żeby sprawdzić, czy grozi mi dalsze niebezpieczeństwo ze strony sprawcy?

Środki ochrony będą obowiązywały do chwili definitywnego wyeliminowania zagrożenia. W przypadku stwierdzenia przesłanek świadczących o wystąpieniu nowego zagrożenia lub o przedłużeniu istniejącego zagrożenia policja zastosuje niezbędne środki bezpieczeństwa.

Czy ktoś dokona oceny mojej sprawy, żeby sprawdzić, czy grozi mi dalsze niebezpieczeństwo ze strony systemu wymiaru sprawiedliwości (w trakcie dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu)?

W toku postępowania karnego policja, prokurator i sąd zawsze uwzględniają sytuację szczególnie bezbronnych świadków będących jednocześnie pokrzywdzonymi.

Jakie środki ochrony są dostępne dla najbardziej bezbronnych ofiar przestępstw?

W celu zapewnienia bezbronnym ofiarom ochrony podejmuje się w szczególności następujące działania:

w przypadku bezpośredniego ryzyka wystąpienia poważnego zagrożenia dla dobra świadka w toku postępowania przygotowawczego i na etapie postępowania sądowego świadków przesłuchuje się w drodze wideokonferencji, dzięki czemu nie muszą znajdować się w tym samym pomieszczeniu co oskarżony;

rozprawa może odbyć się bez udziału publiczności, jeżeli poruszane na niej kwestie dotyczą życia osobistego pokrzywdzonego;

zadawanie pytań o charakterze zniesławiającym lub pytań dotyczących życia osobistego świadka uznaje się za dopuszczalne wyłącznie w przypadku, gdy mają one kluczowe znaczenie dla sprawy.

Jestem małoletni – czy przysługują mi szczególne prawa?

Zgodnie z obowiązującymi przepisami osoba, która nie ukończyła jeszcze 18. roku życia, może zostać przesłuchana przez sędziego, a przesłuchanie można zarejestrować w postaci materiału wideo lub audio. W przypadku ofiary przestępstwa na tle seksualnym lub przestępstwa z użyciem przemocy sporządzone nagranie może zostać odtworzone w trakcie rozprawy i wykorzystane jako dowód w sprawie, co może wręcz uchronić ofiarę przed koniecznością stawienia się w sądzie i uczestnictwa w ponownym przesłuchaniu na etapie postępowania sądowego.

Prokurator jest zobowiązany dołożyć wszelkich starań, aby przyspieszyć postępowanie przygotowawcze w takich sprawach.

Małoletni świadkowie nie są przesłuchiвани przez wszystkie strony postępowania na rozprawie głównej. Przesłuchanie przeprowadza wyłącznie przewodniczący składu sędziowskiego. Jeżeli prokurator lub obrońca chce zadać pytania małoletniemu świadkowi, zazwyczaj zadaje je za pośrednictwem sądu.

W wyniku przestępstwa zmarł członek mojej rodziny. Jakie prawa mi przysługują?

Najbliżsi osób zmarłych mogą wytoczyć powództwo cywilne w toku postępowania karnego i w tym kontekście są uprawnieni do skorzystania z pomocy prawnej.

Osoby te są również uprawnione do skorzystania ze wsparcia w formie pomocy psychologiczno-społecznej.

Osobom, których bliski zmarł w wyniku popełnienia przestępstwa z użyciem przemocy, przysługuje również prawo do wystąpienia z wnioskiem o kompensatę zgodnie z ustawą o kompensacie dla ofiar przestępstw (zob. również część „Kompensata – kompensata dla ofiar”).

Członek mojej rodziny jest ofiarą przestępstwa. Jakie prawa mi przysługują?

Bliscy mogą również nawiązać kontakt z wyspecjalizowanymi organami doradczymi, aby uzyskać dodatkowe informacje i porady.

Rodzice mogą zasięgnąć nieodpłatnej i anonimowej porady, dzwoniąc na specjalną infolinię dla rodziców dostępną pod numerem telefonu 0800 1110550.

Jeżeli osoba bliska ofiary ma składać zeznania w charakterze świadka, a sama ofiara nie jest świadkiem w postępowaniu, ofiara może towarzyszyć i udzielać wsparcia osobie bliskiej w trakcie przesłuchania.

Czy mogę uzyskać dostęp do mediacji? Na jakich warunkach? Czy w trakcie mediacji będę bezpieczny/bezpieczna?

Jeżeli ofiara i oskarżony wyrażą na to zgodę, w Niemczech dopuszcza się możliwość wszczęcia postępowania mediacyjnego określanego mianem „mediacji między ofiarą a sprawcą” (*Täter-Opfer-Ausgleich*). Na poszczególnych etapach postępowania prokurator i sąd powinni badać możliwość zawarcia ugody między oskarżonym a ofiarą przestępstwa i, w stosownych przypadkach, podejmować działania na rzecz zawarcia takiej ugody. Sprawcy lub ofiary mogą jednak zwrócić się również bezpośrednio do służb zajmujących się mediacją między ofiarą a sprawcą. Procedurę mediacji między ofiarą a sprawcą przeprowadza się poza postępowaniem karnym, niejednokrotnie przy udziale specjalnie przeszkolonych mediatorów. Co do zasady na początku postępowania mediatorzy przeprowadzają niezależne rozmowy ze stronami w kwestii ich gotowości do współpracy oraz w kwestii wysokości ewentualnego odszkodowania. Warunkiem koniecznym mediacji między ofiarą a sprawcą jest zasadniczo gotowość obydwu stron do współpracy. W toku mediacji oskarżony musi również wziąć na siebie część odpowiedzialności za popełniony czyn zabroniony. Przeprowadzenie mediacji między ofiarą a sprawcą skutkuje często zawarciem ugody w kwestii wypłaty środków pieniężnych lub naprawienia szkody w innej formie.

Ponadto w przypadku niektórych przestępstw, takich jak naruszenie miru domowego, zniewaga słowna, naruszenie tajemnicy korespondencji i spowodowanie uszczerbku na zdrowiu, wszczęcie postępowania prywatnoscargowego wiąże się z koniecznością wcześniejszego przeprowadzenia mediacji przed organami arbitrażowymi krajów związkowych.

Gdzie mogę znaleźć przepisy, w których określono moje prawa?

Poniżej przedstawiono (niewyczerpująco) listę najistotniejszych aktów prawnych zawierających przepisy prawa cywilnego i karnego materialnego i procesowego. Linki prowadzą do poszczególnych aktów prawnych:

Kodeks postępowania karnego (Strafprozessordnung – StPO) – w językach [niemieckimi](#) [angielskim](#)

Ustawa o ustroju sądów powszechnych (Gerichtsverfassungsgesetz – GVG) w języku [niemieckim](#)

Kodeks karny (Strafgesetzbuch – StGB) w językach [niemieckimi](#) [angielskim](#)

Ustawa o harmonizacji ochrony ofiar (Zeugenschutzharmonisierungsgesetz – ZSHG) – w języku [niemieckim](#)

Ustawa o ochronie przed przemocą (Gewaltschutzgesetz) – w języku [niemieckim](#)

Kodeks cywilny (Bürgerliches Gesetzbuch) – w językach [niemieckimi](#) [angielskim](#)

Ustawa o osiedlaniu się i pobycie (Aufenthaltsgesetz) w języku [niemieckim](#)

Ustawa o sądach dla nieletnich (Jugendgerichtsgesetz) w językach [niemieckimi](#) [angielskim](#)

Ustawa o wynagrodzeniu biegłych, tłumaczy ustnych i pisemnych, sędziów, świadków i osób trzecich występujących przed sądem (Justizvergütungs- und -Entschädigungsgesetz) – w języku [niemieckim](#)

Kodeks postępowania cywilnego (Zivilprozessordnung) – w języku [niemieckim](#)

Ustawa o kompensacie dla ofiar przestępstw (Opferentschädigungsgesetz) – w językach [niemieckimi](#) [angielskim](#)

Ostatnia aktualizacja: 20/10/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

2 - Składanie zawiadomienia o przestępstwie oraz moje prawa podczas dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu

Jak złożyć zawiadomienie o przestępstwie?

Ofiara przestępstwa może złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa:

na dowolnym komisariacie policji lub na ręce dowolnego funkcjonariusza policji;

w dowolnej prokuraturze;

w dowolnym sądzie rejonowym.

Zawiadomienie można złożyć w formie pisemnej lub ustnej. W przypadku zawiadomienia w formie ustnej organ przyjmujący zgłoszenie sporządza stosowny protokół pisemny. Ofiara otrzymuje – na wniosek – pisemne potwierdzenie złożenia zawiadomienia. Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa może również złożyć inna osoba w imieniu ofiary. Osoba ta nie potrzebuje żadnego szczególnego pełnomocnictwa.

W większości krajów związkowych policja zapewnia również możliwość złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez internet, za pośrednictwem portalu e-komisariat (*Internetwache* lub *Onlinewache*).

Osoba składająca zawiadomienie powinna podać swoje dane osobowe i kontaktowe, aby móc odpowiedzieć na ewentualne dalsze pytania i otrzymać późniejsze wezwanie do złożenia zeznań przed sądem. Jeżeli osoba składająca zawiadomienie obawia się ujawnienia swoich danych osobowych, np. z uwagi na fakt, że czuje się zagrożona, powinna jak najszybciej poinformować o tym organ przyjmujący zawiadomienie. Organ będzie mógł wówczas zbadać, czy – w razie potrzeby – kontakt z osobą składającą zawiadomienie będzie można nawiązać pod innym adresem, np. pod adresem jej adwokata lub organizacji wspierającej ofiarę przestępstw.

Należy pamiętać o tym, aby w zawiadomieniu podać wszystkie dostępne informacje na temat podejrzanego (podejrzanych) i przestępstwa będącego przedmiotem zawiadomienia, co umożliwi policji i prokuraturze zweryfikowanie prawdziwości złożonego oświadczenia i wszczęcie postępowania przygotowawczego.

Co do zasady nie przewidziano określonego terminu na złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa. Niektóre rodzaje przestępstw, takie jak zniewaga słowna i naruszenie miru domowego (*Hausfriedensbruch*), są jednak ścigane wyłącznie z oskarżenia prywatnego. Prywatny akt oskarżenia należy złożyć na piśmie w sądzie rejonowym, prokuraturze lub na komisariacie policji w terminie trzech miesięcy od dnia uzyskania wiedzy o przestępstwie i osobie sprawcy. Do celów ustalenia sprawcy wystarczy indywidualne oznaczenie podejrzanego. Nie jest konieczne podanie żadnych imion ani nazwisk. Przy składaniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa otrzymuje się informację, czy konieczne jest wniesienie prywatnego aktu oskarżenia. Należy również zwrócić uwagę na fakt, że przestępstwa mogą ulegać przedawnieniu – choć następuje to dopiero po upływie kilku lat – co sprawia, że nie podlegają już ściganiu. Termin przedawnienia różni się w zależności od rodzaju przestępstwa.

W jaki sposób mogę uzyskać informacje o przebiegu sprawy?

Przy nawiązywaniu kontaktu z organami publicznymi w celu złożenia zapytania warto podać numer referencyjny sprawy – ułatwi to i przyspieszy proces identyfikowania sprawy i pozwoli szybciej uzyskać odpowiedź.

Osoba składająca zawiadomienie otrzymuje numer referencyjny od organu przyjmującego zawiadomienie – z reguły jest to policyjny numer referencyjny. Dzięki temu numerowi można monitorować działania podejmowane przez policję, a także uzyskać dalsze informacje. Jeżeli sprawa została przekazana prokuraturze, osoba, która złożyła zawiadomienie, może zwrócić się do policji lub prokuratury o przekazanie jej numeru referencyjnego sprawy prowadzonej przez prokuraturę – numer ten będzie różnił się od policyjnego numeru referencyjnego.

Jeżeli osoba, która dokonała zgłoszenia, nie zna numeru referencyjnego sprawy, powinna podać przy składaniu wniosku swoje dane osobowe oraz imię i nazwisko oskarżonego, jeżeli jest jej znane.

Czy przysługuje mi pomoc prawna (podczas dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu)? Na jakich warunkach?

Z bezpłatnej pomocy prawnej i zwrotu kosztów procesu można skorzystać w następujących przypadkach:

Jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że ofiara może nie być w stanie wykonać przysługujących jej praw w trakcie przesłuchania, w przesłuchaniu może towarzyszyć jej adwokat w charakterze doradcy świadka, a jego honorarium pokrywa Skarb Państwa.

Jeżeli ofiara ma prawo przystąpić do sprawy w charakterze powoda cywilnego, w niektórych przypadkach – w szczególności w przypadku poważnych przestępstw z użyciem przemocy i przestępstw na tle seksualnym – może przysługiwać jej prawo do korzystania z usług adwokata na koszt Skarbu Państwa nawet przed wniesieniem publicznego aktu oskarżenia. Jeżeli warunki uprawniające do nieodpłatnego skorzystania z usług adwokata nie zostały spełnione, ofierze występującej w charakterze powoda cywilnego wciąż przysługuje prawo do pomocy prawnej i może ona wystąpić z wnioskiem o przyznanie takiej pomocy, jeżeli sytuacja finansowa uniemożliwia jej pokrycie kosztów postępowania i jeżeli nie jest ona w stanie samodzielnie dochodzić swoich praw bądź jeżeli nie można racjonalnie oczekiwać, że będzie w stanie ich dochodzić.

Jeżeli chodzi o postępowanie prywatnoscargowe, które prokurator oficjalnie obejmuje swoim nadzorem wyłącznie wówczas, gdy leży to w interesie publicznym, ofiara może wnieść prywatny akt oskarżenia przeciwko podejrzanemu, aby doprowadzić do jego skazania, jeżeli prokurator nie wszczął

postępowania publicznoskargowego, a podejrzany miał ukończone przynajmniej 18 lat w chwili popełnienia przestępstwa. W takiej sytuacji ofiara występuje w roli oskarżyciela publicznego i może zwrócić się o pomoc prawną do sądu, który będzie rozpoznawał jej sprawę. Sąd udziela ofierze pomocy prawnej, jeżeli sytuacja finansowa uniemożliwia jej pokrycie kosztów postępowania, a postępowanie prawdopodobnie zakończy się w korzystny dla niej sposób.

Czy mogę ubiegać się o zwrot kosztów (z tytułu uczestnictwa w dochodzeniu/śledztwie/procesie)? Na jakich warunkach?

Osoba składająca zeznania w prokuraturze lub przed sądem w charakterze świadka otrzyma zwrot kosztów podróży, poniesionych wydatków, a także kosztów z tytułu utraconego czasu, niedogodności finansowych lub utraconego zarobku lub dochodu, jeżeli złoży wniosek w terminie trzech miesięcy od daty złożenia zeznań. Każdy wezwany do stawienia się na komisariacie policji może również ubiegać się o zwrot kosztów stawiennictwa. Kwestię tę regulują przepisy obowiązujące w danym kraju związkowym.

Moja sprawa została umorzona, zanim trafiła do sądu. Czy mogę się odwołać?

Prokuratura może z różnych względów wydać postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego.

Osoba, która złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, może wnieść pisemne zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego. Jeżeli osoba ta posiada wiedzę na temat dodatkowych okoliczności faktycznych lub dowodów, powinna wskazać je w składanym zażaleniu. Jeżeli prokuratura utrzyma w mocy swoje postanowienie, sprawę przekazuje się do rozpoznania prokuraturze generalnej. Zażalenie zawsze rozpoznaje się w formie pisemnej.

W niektórych przypadkach, jeżeli zarówno prokuratura, jak i prokuratura generalna odmówią wszczęcia postępowania przygotowawczego, osoba, która złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, może skierować sprawę do właściwego wyższego sądu krajowego i wszcząć postępowanie w celu doprowadzenia do podjęcia stosownych działań przez prokuraturę. W wydanym postanowieniu prokuratura wyraźnie wskazuje, czy wszczęcie takiego postępowania jest w danym przypadku możliwe. Postępowanie takie należy jednak wszcząć w ściśle określonym terminie. Podlega ono również rygorystycznym wymogom formalnym. Wniosek o wszczęcie takiego postępowania musi podpisać adwokat i w razie niepowodzenia to wnioskodawca pokrywa wszystkie koszty.

Czy mogę uczestniczyć w procesie?

Jeżeli ofiara uczestniczy w postępowaniu w charakterze **świadka**, jej udział ogranicza się do złożenia zeznań. Po zakończeniu składania zeznań ofiara może śledzić dalszy przebieg rozprawy w charakterze publicznego, lecz nie bierze już udziału w rozprawie.

Jeżeli ofiara przystąpiła do sprawy jako **oskarżyciel posiłkowy**, przysługuje jej prawo do bycia obecną na rozprawach oraz do składania wniosków, w szczególności wniosków dowodowych, do zadawania pytań i do przedstawiania oświadczeń na takich samych zasadach jak prokuratorowi. Oskarżyciel posiłkowy może również wygłosić mowę końcową (*Plädoyer*).

Osoba występująca w charakterze **powoda** wytaczającego powództwo adhezyjne w postępowaniu karnym jest uprawniona do dochodzenia odszkodowania lub zadośćuczynienia za ból i cierpienie (*Schmerzensgeld*) od sprawcy w toku postępowania karnego. Osoba ta ma również prawo do udziału w rozprawie w charakterze powoda. Nie przysługują jej jednak pozostałe prawa procesowe strony postępowania cywilnego.

Jaka jest moja rola w systemie wymiaru sprawiedliwości? Czy jestem na przykład: ofiarą przestępstwa, świadkiem, powodem cywilnym, oskarżycielem prywatnym? Czy mogę wybrać swoją rolę?

Do chwili zakończenia postępowania przygotowawczego ofiara przestępstwa bierze udział w postępowaniu karnym głównie w charakterze świadka. Ofiara może w dowolnym momencie skontaktować się z organami publicznymi, aby przekazać im dodatkowe dowody i informacje. Ofiary przestępstw, które w kodeksie postępowania karnego określa się mianem pokrzywdzonych (*Verletzte*), posiadają uprawnienia wykraczające poza uprawnienia zwykłych świadków; mogą np. zwrócić się o udzielenie im informacji o tym, czy podejrzany został pozbawiony wolności, a jeżeli tak, to na jakich warunkach, a także zapoznawać się aktami sprawy lub uzyskiwać wgląd do zawartych w nich informacji (zob. również poniżej); przysługuje im również prawo do korzystania z pomocy adwokata lub do bycia reprezentowanymi przez adwokata.

Jeżeli ofiara jest uprawniona do przystąpienia do postępowania w charakterze oskarżyciela posiłkowego, przysługuje jej swoboda uznania w tej kwestii.

Ofiara podejmuje również decyzję w kwestii tego, czy chce dochodzić roszczenia o odszkodowanie lub zadośćuczynienie w toku postępowania karnego jako powód w postępowaniu adhezyjnym.

Jakie są moje prawa i obowiązki wynikające z tej roli?

W trakcie przesłuchania w charakterze świadka ofierze przysługują następujące uprawnienia:

prawo do odmowy zeznań, w przypadku gdy oskarżony/oskarżona jest jej małżonkiem lub narzeczonym/narzeczoną (dotyczy to również osób tej samej płci pozostających w zarejestrowanych związkach partnerskich) lub gdy oskarżony jest członkiem jej najbliższej rodziny;

prawo do odmowy udzielenia odpowiedzi na określone pytania, jeżeli mogłoby to skutkować wszczęciem postępowania karnego przeciwko świadkowi lub jego bliskim;

pytania, które mogą godzić w godność świadka, lub pytania dotyczące jego życia prywatnego uznaje się za dopuszczalne wyłącznie wówczas, gdy mają one kluczowe znaczenie dla sprawy;

prawo do wyznaczenia zaufanej osoby, która będzie towarzyszyła świadkowi w trakcie przesłuchania, chyba że obecność tej osoby zagrażałaby możliwości osiągnięcia celu postępowania przygotowawczego;

prawo do przeprowadzenia przesłuchania w obecności adwokata świadka;

jeżeli świadek nie jest w stanie samodzielnie wykonać przysługujących mu praw, może – pod pewnymi warunkami – skorzystać podczas przesłuchania ze wsparcia adwokata pełniącego funkcję doradcy świadka na koszt Skarbu Państwa;

jeżeli świadek nie włada językiem niemieckim w wystarczającym stopniu, na potrzeby przesłuchania powołuje się tłumacza ustnego;

świadkowi przysługuje również prawo do ubiegania się o zwrot poniesionych kosztów (zob. odpowiedź na pytanie „Czy mogę ubiegać się o zwrot kosztów?” powyżej).

Do najważniejszych obowiązków świadka należy:

obowiązek mówienia prawdy. Oznacza to również, że świadek nie może pomijać niczego, co mogłoby okazać się istotne przy rozpoznawaniu sprawy.

Umysłne składanie fałszywych zeznań przed sądem stanowi przestępstwo, którego popełnienie z reguły skutkuje skazaniem na karę pozbawienia wolności.

Składając fałszywe zeznania, świadek może również dopuścić się przestępstwa fałszywego oskarżenia lub przestępstwa utrudniania pracy wymiaru sprawiedliwości.

Świadek jest zobowiązany stawić się na przesłuchanie na wezwanie prokuratury, policji działającej w imieniu prokuratury lub sądu.

Czy mogę składać oświadczenia przed sądem lub przedstawiać dowody? Na jakich warunkach?

Ofiara wezwana do udziału w rozprawie w charakterze świadka jest zobowiązana złożyć zeznania, chyba że w danej sprawie wystąpiły przesłanki uzasadniające odmowę złożenia przez nią zeznań (zob. wcześniejsza część poświęcona prawom i obowiązkom świadka).

Ofiara występująca w charakterze oskarżyciela posiłkowego może wygłosić oświadczenie w toku postępowania (zob. również odpowiedź na pytanie „Czy mogę uczestniczyć w procesie?” powyżej).

Jakie informacje uzyskam w czasie procesu?

Pokrzywdzonego w sprawie karnej informuje się – na wniosek – o wyniku postępowania sądowego.

Czy będę mieć dostęp do akt sądowych?

Jeżeli w toku postępowania karnego doszło do naruszenia praw ofiary, reprezentujący ją adwokat może zapoznać się z aktami sprawy i zbadać dowody w jej imieniu, jeżeli jest w stanie wykazać, że ma w tym prawnie uzasadniony interes. W takiej sytuacji osoba ta również może zapoznać się z informacjami zawartymi w aktach sprawy i sporządzić odpisy tych akt, aby ustalić, na jakim etapie znajduje się postępowanie. Jeżeli dana osoba ma prawo przystąpić do postępowania w charakterze oskarżyciela posiłkowego, zarówno ona, jak i reprezentujący ją adwokat mogą uzyskiwać dostęp do informacji i przekazywać informacje bez konieczności wykazania, że mają w tym prawnie uzasadniony interes.

Jeżeli dana osoba występuje w postępowaniu karnym w charakterze pokrzywdzonego, ale nie jest reprezentowana przez adwokata, może uzyskiwać dostęp do akt sprawy i zapoznawać się z treścią tych akt pod nadzorem.

Właściwy organ może w pewnych warunkach odmówić pokrzywdzonemu prawa dostępu do akt sprawy lub do informacji zawartych w aktach sprawy, np. w sytuacji, gdy zagraża to osiągnięciu celu postępowania przygotowawczego. Pozwolenia na względ do akt sprawy odmawia się, jeżeli byłoby to sprzeczne z nadrzędnym interesem oskarżonego lub innych osób. Postanowienia w przedmiocie prawa dostępu do akt sprawy do czasu wniesienia aktu oskarżenia i po ostatecznym zakończeniu postępowania wydaje prokurator, a w pozostałych przypadkach – sąd rozpoznający sprawę.

Ostatnia aktualizacja: 20/10/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

3 - Moje prawa po zakończeniu procesu

Czy mogę zaskarżyć orzeczenie?

Ofiara (pokrzywdzony) może występować w charakterze oskarżyciela posiłkowego (*Nebenkläger*) i co do zasady może zaskarżyć orzeczenie, ale wyłącznie wówczas, gdy dotyczy ono okoliczności faktycznych istotnych w kontekście tego oskarżenia (*Nebenklage*). Nie może jednak wnieść środka zaskarżenia wyłącznie z uwagi na fakt, że nie zgadza się z wymiarem zasądzonej kary.

Termin na zaskarżenie orzeczenia wynosi jeden tydzień. Jeżeli ofiara lub reprezentujący ją adwokat byli obecni na rozprawie po przesłuchaniu ofiary w charakterze świadka, powyższy termin rozpoczyna bieg z chwilą ogłoszenia wyroku. W przeciwnym wypadku termin ten rozpoczyna bieg z dniem, w którym przesłano ofierze wyrok.

Jeżeli ofiara (pokrzywdzony) występuje w charakterze **oskarżyciela prywatnego** (*Privatkläger*), przysługuje jej takie samo prawo do wniesienia środków zaskarżenia jak prokuratorowi, który wszczął postępowanie z oskarżenia publicznego.

Jakie prawa przysługują mi po wydaniu wyroku?

Pokrzywdzony otrzymuje zawiadomienie o wyniku postępowania karnego, jeżeli zwrócił się o takie informacje z wyprzedzeniem. Jeżeli występował w charakterze oskarżyciela posiłkowego, otrzymuje również odpis wyroku.

Ponadto jako ofiara przestępstwa zostanie również na wniosek powiadomiony o nałożeniu na skazanego zakazu kontaktowania się z nim lub zbliżania się do niego.

Jeżeli ofiara jest w stanie wykazać, że ma w tym prawnie uzasadniony interes, lub jeżeli wykazała już posiadanie takiego prawnie uzasadnionego interesu, wnosząc o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego, zostanie również powiadomiona o nałożeniu na skazanego kary pozbawienia wolności lub innego środka pozbawienia wolności, o uchyleniu tych środków, o przyznaniu po raz pierwszy złagodzeniu warunków odbywania kary lub o udzieleniu przepustki. Ofiarę powiadamia się o wszelkich kolejnych przypadkach złagodzenia warunków odbywania kary lub udzielenia przepustki, jeżeli wykaże, że ma w tym prawnie uzasadniony interes, który nie jest sprzeczny z nadrzędnym prawnie uzasadnionym interesem skazanego. Ofiarę informuje się również o ewentualnej ucieczce skazanego z miejsca osadzenia. W takich przypadkach powiadamia się ją ponadto o środkach zastosowanych w celu jej ochrony.

Jeżeli po zakończeniu postępowania karnego ofiara chce wszcząć postępowanie cywilne przeciwko skazanemu, przysługuje jej prawo wglądu do akt sprawy z postępowania karnego na potrzeby sporządzenia pozwu. Przed udostępnieniem jej akt sprawy przesłuchuje się skazanego, aby ustalić, czy nie posiada on nadrzędnego prawnie uzasadnionego interesu, którego ochrona wiązałaby się z koniecznością odmowy udostępnienia ofierze akt sprawy.

Jeżeli w wyroku w sprawie karnej sąd uwzględnił wytoczone przez ofiarę powództwo adhezyjne (*Adhäsionsantrag*) w przedmiocie odszkodowania lub zadośćuczynienia za ból i cierpienie (*Schmerzensgeld*), ofiara dysponująca odpisem prawomocnego wyroku ma prawo zwrócić się do właściwego sądu lub do komornika sądowego o zastosowanie odpowiednich środków w celu wykonania takiego wyroku.

Czy mam prawo do ochrony po zakończeniu procesu? Przez jaki okres?

Ofiara przestępstwa ma prawo do korzystania z pomocy psychologiczno-społecznej w toku postępowania sądowego i po jego zakończeniu.

Ponadto, jak już wspomniano, ofiara jest objęta ochroną przez cały okres prowadzenia postępowania, jeżeli pozostaje narażona na zagrożenie.

Jakie informacje uzyskam, jeżeli sprawca zostanie skazany?

Jak wyjaśniono powyżej (zob. odpowiedź na pytanie „Jakie prawa przysługują mi po wydaniu wyroku?”), na wniosek ofiary informuje się ją o wyniku postępowania.

Ofiara nie otrzymuje jednak informacji o miejscu osadzenia skazanego w okresie odbywania przez niego kary pozbawienia wolności lub obowiązywania innego środka pozbawienia wolności.

Czy uzyskam informację o tym, że sprawca został zwolniony (w tym o wcześniejszym lub warunkowym zwolnieniu) lub że zbiegł z zakładu karnego?

Ofiara otrzymuje takie informacje na wniosek (zob. również odpowiedź na pytanie „Jakie prawa przysługują mi po wydaniu wyroku?” powyżej).

Czy będę brać udział w wydaniu postanowienia o zwolnieniu lub warunkowym zwolnieniu? Czy mogę na przykład złożyć oświadczenie lub wnieść odwołanie?

Ofiara nie może brać udziału w postępowaniu w przedmiocie wydania postanowienia o zwolnieniu lub warunkowym zwolnieniu. Nie przysługuje jej również zażalenie na takie postanowienia. Przy wydawaniu postanowienia o zwolnieniu lub warunkowym zwolnieniu sąd może obciążyć ofiarę dodatkowymi środkami ochronnymi (np. nałożyć na skazanego zakaz zbliżania się do ofiary) lub przyznać jej kompensatę i zobowiązać skazanego do naprawienia szkody (np. poprzez wypłacenie odszkodowania). Sąd może również wydać zakaz zbliżania się w przypadku konieczności objęcia skazanego zwolnionego z miejsca osadzenia nadzorem kuratorskim (*Führungsaufsicht*). Jeżeli skazany naruszy warunki zakazu zbliżania się, może zostać ponownie poddany karze.

Ostatnia aktualizacja: 20/10/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja

Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

4 - Odszkodowanie

W jaki sposób można dochodzić naprawienia szkody od sprawcy (np. w czasie procesu, w drodze dochodzenia roszczenia cywilnego, w postępowaniu adhezyjnym)?

Ofiara przestępstwa, która doznała szkody, ma prawo wystąpić o odszkodowanie lub zadośćuczynienie za ból i cierpienie (*Schmerzensgeld*) niezależnie od toczącego się postępowania karnego, wytaczając powództwo cywilne. Może jednak również dochodzić odszkodowania, występując o wszczęcie postępowania adhezyjnego (*Adhäsionsverfahren*) w toku postępowania karnego. Jeżeli w rezultacie wydania wyroku w sprawie karnej dojdzie do zajęcia majątku uzyskanego z przestępstwa (*Tatbeute*), a jego wartość odpowiada wysokości należnego ofierze odszkodowania z tytułu szkody na mieniu, ofiara może odzyskać od prokuratury dany składnik majątku lub kwotę pieniężną odpowiadającą jego wartości.

Sąd zobowiązał sprawcę do wypłacenia mi odszkodowania/zadośćuczynienia. Jak mam skłonić sprawcę do wypłaty odszkodowania?

Orzeczenia wydane w postępowaniu adhezyjnym lub cywilnym oraz ugody osiągnięte w takich postępowaniach mogą być wykonywane zgodnie z przepisami ogólnymi dotyczącymi egzekucji. Egzekucję przeprowadza się na podstawie odpisu orzeczenia lub zawartej ugody, której urzędnik sądu karnego nadał klauzulę wykonalności.

Jeżeli sprawca nie wypłaci mi odszkodowania, czy mogę uzyskać zaliczkę od Skarbu Państwa? Na jakich warunkach?

W obowiązujących przepisach nie przewidziano możliwości wypłaty przez Skarb Państwa jakiegokolwiek zaliczki na poczet odszkodowania należnego od skazanego.

Czy mam prawo do odszkodowania od państwa?

Uwagi ogólne

Ofiara przestępstwa z użyciem przemocy popełnionego na terytorium Niemiec, która doznała uszczerbku na zdrowiu skutkującego niepełnosprawnością, może wystąpić o kompensatę.

Kompensata przysługuje również pozostałemu przy życiu bliskiemu ofiary, która zmarła wskutek przestępstwa z użyciem przemocy.

Od dnia 1 lipca 2018 r. ofiary niebędące obywatelami niemieckimi mogą również ubiegać się, z mocą wsteczną, o taką samą kompensatę jak kompensata przysługująca obywatelom niemieckim.

Od 2009 r. ofiary mające stałe miejsce zamieszkania w Niemczech mogą również dochodzić kompensaty zgodnie z przepisami ustawy o kompensacie dla ofiar przestępstw (*Opferentschädigungsgesetz, OEG*), nawet jeżeli do popełnienia przestępstwa z użyciem przemocy doszło za granicą.

W związku z jakiego rodzaju czynem zabronionym mogę otrzymać kompensatę?

Kompensata przysługuje ofierze przestępstwa z użyciem przemocy stanowiącego umyślny i bezprawny atak na osobę (np. napaść fizyczna, napaść na tle seksualnym, atak terrorystyczny, zabójstwo, otrucie, podpalenie).

Jakiego rodzaju kompensaty mogę dochodzić?

Kompensatę wypłaca się nie tylko z tytułu doznania uszczerbku na zdrowiu (fizycznym i psychicznym), ale również z tytułu konsekwencji ekonomicznych wynikających z takiego uszczerbku na zdrowiu.

Kwestie związane z kwotą świadczeń i długością okresu ich wypłacania regulują przepisy ustawy o wsparciu na szczeblu federalnym (*Bundesversorgungsgesetz*). Świadczenia te obejmują w szczególności:

koszty leczenia;

koszty związane z urządzeniami medycznymi (np. koszty protez, protez dentystycznych, wózków inwalidzkich)

kompensatę dla pokrzywdzonych i osób pozostających przy życiu

koszty pogrzebu i świadczenie z tytułu śmierci

dotatkowe świadczenia socjalne dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej (np. zasiłek opiekuńczy, dodatkowy zasiłek na pokrycie kosztów utrzymania).

Kompensata nie przysługuje jednak z tytułu doznanej szkody na mieniu ani poniesionych strat finansowych. W ustawie o kompensacie dla ofiar przestępstw nie przewidziano możliwości wypłacenia zadośćuczynienia za ból i cierpienie (*Schmerzensgeld*). Ofiary mające stałe miejsce zamieszkania w Niemczech mogą również otrzymać kompensatę z tytułu przestępstw z użyciem przemocy, do których doszło za granicą, ale kwota takiej kompensaty będzie niższa.

W jaki sposób i gdzie można zwrócić się o przyznanie kompensaty?

O przyznanie kompensaty można wystąpić w trybie nieformalnym lub poprzez złożenie formalnego wniosku. Nie przewidziano żadnego terminu na złożenie takiego wniosku. Co do zasady wnioskodawca jest jednak uprawniony do otrzymania świadczeń wyłącznie od dnia wystąpienia z wnioskiem o ich przyznanie. Wnioskodawca może złożyć wniosek w instytucji opieki społecznej w kraju związkowym, w którym ma stałe miejsce zamieszkania.

Osoba, która padła ofiarą przestępstwa z użyciem przemocy na terytorium Niemiec, ale która nie ma stałego miejsca zamieszkania w Niemczech, może złożyć wniosek w instytucji opieki społecznej w kraju związkowym, w którym doszło do popełnienia przestępstwa.

Ogólnie rzecz biorąc, osoba, która wystąpiła z wnioskiem o przyznanie jej świadczeń państwowych, jest zobowiązana do wzięcia udziału w postępowaniu w przedmiocie przyznania kompensaty. Wiąże się to z koniecznością przedstawienia wszystkich okoliczności, które służą wyjaśnieniu okoliczności faktycznych sprawy. Oznacza to również konieczność złożenia na policji zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa. W niektórych przypadkach złożenie takiego zawiadomienia może nie być konieczne.

Wniosek o kompensatę można złożyć przed zakończeniem dochodzenia policyjnego lub postępowania karnego.

Wszystkie inne istotne informacje na temat kompensaty państwowej można uzyskać  [tutaj](#):

 [BMAS - Opferentschädigung \(po niemiecku\)](#)

 [BMAS - Victim compensation \(po angielsku\)](#)

Czy przysługuje mi odszkodowanie, jeżeli sprawca nie został skazany?

Kompensatę państwową wypłaca się niezależnie od tego, czy sprawca został zidentyfikowany lub skazany. Co do zasady wnioskodawca może otrzymać kompensatę przed zakończeniem postępowania karnego. Organy właściwe w kwestii przyznania kompensaty rozpatrują wszelkie wnioski o przyznanie kompensaty w niezależny sposób.

W postępowaniu karnym odszkodowanie w przypadku nieskazania sprawcy przysługuje wyłącznie wtedy, gdy sprawca nie został uniewinniony, a postępowanie nie zostało umorzone z uwagi na brak dowodów, tylko w przypadku mniej poważnych przestępstw postępowanie zostało zawieszone, a na sprawcę nałożono określone zobowiązania lub nakazy. W takich przypadkach prokuratura lub sąd mogą zarządzić zapłatę odszkodowania lub zadośćuczynienia za ból i cierpienie (*Schmerzensgeld*), na rzecz pokrzywdzonego, a po spełnieniu tego świadczenia w całości postępowanie zostaje ostatecznie zakończone. Pokrzywdzony nie może jednak sam ubiegać się o otrzymanie takiego świadczenia.

Wyrok wydany w postępowaniu karnym – uwzględniając wyrok uniewinniający – pozostaje bez wpływu na przebieg postępowania cywilnego. Sąd orzekający w sprawach cywilnych ocenia niezależnie, czy w danej sprawie występują przesłanki uzasadniające wypłatę dochodzonego odszkodowania lub zadośćuczynienia za ból i cierpienie.

Czy mam prawo do uzyskania doraźnej płatności w czasie oczekiwania na orzeczenie w sprawie odszkodowania?

Nie, ofiara nie jest uprawniona do otrzymania „płatności zaliczkowej” przed wydaniem orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie karnej lub cywilnej. Jeżeli chodzi o kompensatę państwową, wnioskodawca nie jest uprawniony do otrzymania płatności zaliczkowej w formie świadczenia pieniężnego. Złożenie wniosku o przyznanie kompensaty może jednak skutkować przyznaniem ofierze płatności na pokrycie kosztów opieki medycznej/szpitalnej lub na pokrycie kosztów leczenia ambulatoryjnego przed wydaniem przez właściwy organ ostatecznej decyzji w sprawie kompensaty.

Ostatnia aktualizacja: 20/10/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

5 - Moje prawa do wsparcia i pomocy

Jestem ofiarą przestępstwa. Z kim mam się skontaktować, aby uzyskać wsparcie i pomoc?

Szczegółowe informacje na temat wsparcia i pomocy, z których może skorzystać ofiara przestępstwa, można uzyskać za pośrednictwem centralnej platformy na rzecz ochrony ofiar prowadzonej przez Federalne Ministerstwo Sprawiedliwości i Ochrony Konsumentów (BMJV) pod adresem <http://www.hilfe-info.de> lub [pobierając](#) ze strony internetowej ministerstwa opracowaną przez nie broszurę zawierającą wytyczne dla ofiar (*Opferfibel*) (publikacja własna, w języku niemieckim). Wspomniana powyżej platforma dotycząca ochrony ofiar zawiera również wyszukiwarkę ośrodków doradczych, za pomocą której ofiary mogą szybko wyszukać ośrodki w swoim regionie, w których mogą uzyskać wsparcie przez telefon, przez internet lub osobiście. Stosowne informacje w tym zakresie zostały udostępnione w ODABS – internetowej bazie danych dla ofiar przestępstw dostępnej pod adresem www.odabs.org, którą obsługuje z kolei Federalne Ministerstwo Pracy i Spraw Socjalnych.

Poniżej przedstawiono wykaz poszczególnych dostępnych źródeł pomocy.

Infolinie udzielające wsparcia ofiarom przestępstw

Wykaz najważniejszych infolinii, z których można korzystać nieodpłatnie (nawiązanie połączenia z tymi infoliniami nie jest możliwe z zagranicy). Zgodnie z informacjami zamieszczonymi na portalu www.hilfe-info.de w Niemczech można skorzystać z następujących infolinii:

Hilfetelefon Sexueller Missbrauch (telefon zaufania dla ofiar wykorzystywania seksualnego): 0800 22 55 530

Hilfetelefon Gewalt gegen Frauen (telefon zaufania dla ofiar przemocy wobec kobiet): 0800 0116016

Hilfetelefon Gewalt an Männer (telefon zaufania dla ofiar przemocy wobec mężczyzn): 0800 1239900

berta – Beratung und telefonische Anlaufstelle (porady o charakterze ogólnym): 0800 30 50 750

Elterntelefon (telefon zaufania dla rodziców): 0800 11 10 550

Hilfetelefon Schwangere in Not (telefon zaufania dla kobiet w ciąży w potrzebie): 0800 40 40 020

Medizinische Kinderschutzhotline (medyczny telefon zaufania poświęcony ochronie dzieci): 0800 19 21 000

Ofiary przestępstw z całej Europy mogą uzyskać pomoc i wsparcie, dzwoniąc na całodobową infolinię prowadzoną przez Weisser Ring e.V. pod numerem 116006.

Czy wsparcie dla ofiar przestępstw jest udzielane bezpłatnie?

Tak.

Jakiego rodzaju wsparcie mogą otrzymać od organów państwowych?

W Niemczech odpowiedzialność za udzielanie ogólnego wsparcia ofiarom przestępstw spoczywa na poszczególnych krajach związkowych. Każdy kraj związkowy podjął szereg różnych działań w celu poprawy sytuacji ofiar przestępstw i udzielania im odpowiedniego wsparcia. Środki te obejmują powołanie przedstawicieli ds. ochrony ofiar na komisariatach policji, ustanowienie biur pomocy świadkom, utworzenie tymczasowych miejsc zakwaterowania dla maltretowanych kobiet i dziewcząt oraz udzielanie ofiarom przestępstw informacji i pomocy finansowej. Wiele krajów związkowych powołało specjalne stowarzyszenia regionalne prowadzące ośrodki doradcze i biura pomocy ofiarom. Wykaz rozwiązań w tym zakresie przyjętych przez poszczególne kraje związkowe można znaleźć pod adresem <https://www.hilfe-info.de/WebS/hilfeinfo/DE/HilfeUndBeratung/AnsprechpartnerUndBeratungsstellen/EinrichtungenOpferhilfe/EinrichtungenDerOpferhilfe.html>.

Utworzono również centralne punkty kontaktowe na szczeblu federalnym i na poziomie krajów związkowych. Na przykład na szczeblu federalnym dr Edgar Franke został powołany na pełnomocnika rządu federalnego do spraw ofiar przestępstw terrorystycznych popełnionych na terytorium Niemiec i osób, które straciły bliskich w rezultacie takich przestępstw (Beauftragter der Bundesregierung für die Anliegen von Opfern und Hinterbliebenen von terroristischen Straftaten im Inland). Funkcję pełnomocnika rządu federalnego ds. warunków życia mniejszości żydowskiej w Niemczech i zwalczania przejawów antysemityzmu (Beauftragte der Bundesregierung für jüdisches Leben in Deutschland und den Kampf gegen Antisemitismus) powierzono dr. Feliksowi Kleinowi, natomiast niezależnym pełnomocnikiem ds. kwestii związanych z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych (Unabhängige Beauftragte für Fragen des sexuellen Kindesmissbrauchs) został dr Johannes-Wilhelm Rörig.

Trzynastcie krajów związkowych również powołało swoich pełnomocników ds. ofiar. Zakres ich obowiązków jest jednak zróżnicowany. Wykaz pełnomocników i ich dane kontaktowe można znaleźć pod adresem www.hilfe-info.de.

Ofiara przestępstwa może korzystać w trakcie postępowania karnego ze wsparcia adwokata, który udzieli jej pomocy np. przy składaniu zeznań w charakterze świadka. Ofiara ma również prawo do wsparcia jako oskarżyciel posiłkowy, nawet przed zgłoszeniem chęci przystąpienia do postępowania. Ofiara jest uprawniona do korzystania z usług zastępstwa procesowego jako pokrzywdzony. W trakcie przesłuchania może towarzyszyć jej również osoba zaufana, o ile nie zagraża to możliwości osiągnięcia celu postępowania przygotowawczego.

Poza pomocą prawną ofiara przestępstwa ma prawo do korzystania z pomocy psychologiczno-społecznej przed wszczęciem postępowania karnego, podczas postępowania i po jego zakończeniu. Z tego rodzaju wsparcia mogą korzystać nie tylko małoletnie ofiary przestępstw na tle seksualnym i przestępstw z użyciem przemocy, ale również szczególnie bezbronne pełnoletnie ofiary, które doznały obrażeń wskutek brutalnych przestępstw z użyciem przemocy lub napaści na tle seksualnym.

Pomoc medyczna

Ponadto ambulatoryjne gabinety urazowe oferują krótkoterminowe wsparcie psychologiczne dla ofiar przestępstw z użyciem przemocy. Takie gabinety znajdują się na terytorium całych Niemiec. Ofiary przestępstw z użyciem przemocy mogą zostać niezwłocznie objęte wsparciem psychologicznym w ambulatoryjnym gabinecie urazowym. Stan psychiczny wielu ofiar przestępstw znaczenie się poprawia po otrzymaniu zaledwie kilku porad i po odbyciu zaledwie kilku sesji psychoterapeutycznych. W razie potrzeby dopuszcza się możliwość zaproponowania i zapewnienia ofierze leczenia obejmującego

dłuższy okres, np. psychoterapii ambulatoryjnej lub leczenia stacjonarnego w klinice psychiatrycznej lub psychosomatycznej. Wiele gabinetów urazowych działa przy klinice psychiatrycznej lub przy szpitalu psychiatrycznym, dzięki czemu w większości przypadków można w nich skorzystać z usług lekarza psychiatry.

Wykaz gabinetów urazowych w Niemczech opublikowano na portalu „hilfe-info.de”.

Ofiary napaści na tle seksualnym lub napaści fizycznej mogą zostać poddane obdukcji. Obdukcję lekarską obejmującą wszelkie doznane obrażenia można zasadniczo uzyskać po przeprowadzeniu badania przez lekarza rodzinnego lub w miejscowym szpitalu. W niektórych miastach działają również specjalistyczne ośrodki ambulatoryjne zajmujące się ochroną przed przemocą, w których ofiary przestępstwa mogą poddać się obdukcji.

We wspomnianych ośrodkach lekarz medycyny sądowej może zbadać obrażenia ofiary lub wszelkie inne dowody fizyczne i odpowiednio je udokumentować.

Wsparcie finansowe

Państwo zapewnia ponadto różnego rodzaju wsparcie finansowe: każdy, kto dozna uszczerbku na zdrowiu wskutek przestępstwa z użyciem przemocy, może ubiegać się o kompensatę zgodnie z przepisami ustawy o kompensacie dla ofiar przestępstw (Opferentschädigungsgesetz). Oficjalny wniosek o przyznanie kompensaty należy złożyć w Urzędzie ds. Rent, Emerytur i Świadczeń Społecznych (Landesversorgungsamt) w swoim kraju związkowym.

Wykaz wszystkich Urzędów ds. Rent, Emerytur i Świadczeń Społecznych opublikowano również na platformie na rzecz ochrony ofiar dostępnej pod adresem hilfe-info.de. Świadczenia w tym zakresie obejmują również pokrycie kosztów leczenia w ambulatoryjnym gabinecie urazowym.

Ofiary ataków terrorystycznych lub ekstremistycznych mogą również ubiegać się o zasiłek dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji (*Härteleistungen*).

Funkcję punktu kontaktowego w kwestiach dotyczących tych świadczeń pełni Federalny Urząd Sprawiedliwości ( [Bundesamt für Justiz](http://www.bundesjustiz.net)).

Ofiara, która doznała obrażeń wskutek przestępstwa z użyciem przemocy popełnionego w miejscu pracy, podczas wycieczki szkolnej lub na zajęciach uniwersyteckich lub w drodze lub miejsca organizacji wycieczki bądź w drodze powrotnej, może w określonych okolicznościach być uprawniona do dochodzenia wypłaty ustawowego ubezpieczenia wypadkowego. Rolę punktu kontaktowego, do którego ofiara powinna się zgłosić w takich przypadkach, pełni właściwy miejscowo Fundusz Ubezpieczeń Wypadkowych lub Fundusz Ubezpieczeń od Wypadków przy Pracy ( [Unfallkasse](http://www.unfallkasse.de) [lub Berufsgenossenschaft](http://www.unfallkasse.de)).

Verkehrsofferhilfe e.V. (stowarzyszenie na rzecz ofiar wypadków drogowych) jest właściwym funduszem ubezpieczeniowym w kwestiach dotyczących przestępstw z użyciem przemocy popełnionych z wykorzystaniem pojazdu. Stowarzyszenie to zajmuje się m.in. przypadkami, w których pojazd nie był ubezpieczony, w których sprawca zbiegł z miejsca wypadku lub w których kierowca umyślnie dopuścił się czynu zabronionego.

Jakiego rodzaju wsparcie mogą otrzymać od organizacji pozarządowych?

Profesjonalne i wolontariackie organizacje pozarządowe udzielające wsparcia ofiarom przestępstw podjęły szereg różnych działań w celu poprawy sytuacji ofiar przestępstw i udzielania im odpowiedniego wsparcia.

Specjaliści pracujący w tych organizacjach mogą pomóc ofierze, wyjaśniając konsekwencje przestępstwa, udzielając pomocy psychologiczno-społecznej i przekazując informacje na temat ewentualnego postępowania karnego i wszelkiego rodzaju odszkodowania/kompensaty. Wspomniani specjaliści mogą również udzielić ofierze dalszego wsparcia np. w postaci usług adwokackich lub terapeutycznych.

Na przykład stowarzyszenie  [Weisser Ring e. V.](http://www.weisser-ring.de) zapewnia ofiarom wsparcie na szczeblu federalnym. Poza ośrodkami zlokalizowanymi na całym terytorium Niemiec stowarzyszenie to prowadzi również wspomnianą powyżej infolinię dla ofiar (116006), za pośrednictwem której ofiary przestępstw mogą natychmiast uzyskać profesjonalną pomoc. Stowarzyszenie Weisser Ring e. V. oferuje w szczególności porady ogólne, pomoc w kontaktach z organami rządowymi i sądami, wstępne bezpłatne spotkanie z adwokatem, wstępną nieodpłatną pomoc medyczną/psychologiczną w radzeniu sobie ze stresem wywołanym przestępstwem, możliwość wyznaczenia osoby towarzyszącej ofierze w przesłuchaniach przed sądem oraz wsparcie finansowe. Stowarzyszenie to realizuje również programy odszkodowań dla ofiar i programy mediacji między ofiarą a sprawcą.

 [Arbeitskreis der Opferhilfen in Deutschland e.V.](http://www.arbeitskreis-opferhilfe.de) (ADO, grupa robocza zajmująca się wspieraniem ofiar w Niemczech) pełni funkcję organizacji parasolowej dla różnych ośrodków wsparcia ofiar aktywnie świadczących profesjonalne usługi na rzecz ofiar na szczeblu regionalnym. Jej cele to m.in. zachęcanie ośrodków wsparcia ofiar działających w Niemczech do regularnego wymieniać się informacjami, wyznaczanie standardów w zakresie profesjonalnego wspierania ofiar, tworzenie kolejnych profesjonalnych ośrodków wspierania ofiar i sprzyjanie współpracy między wszystkimi ośrodkami udzielającymi wsparcia. Po zgłoszeniu się do ADO ofiara może uzyskać porady i wsparcie związane z kontaktami z organami rządowymi, doraźne wsparcie psychologiczne, dostęp do leczenia i terapii oraz dostęp do porad prawnych, skorzystać z możliwości wyznaczenia osoby towarzyszącej jej w kontaktach z policją, organami rządowymi i sądami, a także uzyskać wsparcie w zakresie mediacji między ofiarą a sprawcą.

Różne ośrodki wsparcia wyspecjalizowały się w udzielaniu porad i pomocy ofiarom określonych rodzajów przestępstw, w szczególności przestępstw na tle seksualnym, a także przestępstw o podłożu rasistowskim i antysemickim oraz przestępstw o charakterze homofobicznym i transfobicznym. Ośrodki te również działają pod patronatem różnych  [organizacji parasolowych](http://www.opferhilfe.de), na przykład:

 [VBRG](http://www.vbrg.de) – Verband der Beratungsstellen für Betroffene rechter, rassistischer und antisemitischer Gewalt (stowarzyszenie poradni dla ofiar przemocy motywowanej pravicowym ekstremizmem, rasizmem i antysemityzmem)

 [BFF](http://www.bff.de) – Bundesverband der Frauenberatungsstellen und Frauennotrufe in Deutschland (federalne stowarzyszenie poradni i infolinii dla kobiet w Niemczech)

Poza realizowaniem krajowych inicjatyw w zakresie wspierania ofiar wiele ośrodków wsparcia prowadzi aktywną działalność na szczeblu regionalnym i lokalnym, wykazując się bardzo dużym zaangażowaniem. Wykaz poradni działających na szczeblu regionalnym i lokalnym można znaleźć pod adresem  <http://www.hilfe-info.de>.

Ostatnia aktualizacja: 20/10/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.